

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 25Sa/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0824100257
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Linda Kovandová, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:0824100257.2

Uznesenie

Správny súd v Banskej Bystrici, pred sudkyňou JUDr. Ing. Lindou Kovandovou, LL.M., v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX, XXX XX C. D., právne zastúpený: JUDr. Marcel Ružarovský, advokát, so sídlom A. Žarnova 11C, 917 02 Trnava, IČO: 53 711 343, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Účastníkom konania právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e:

Správna žaloba, žalobné body

1. Žalobou podanou dňa 22.04.2024 sa žalobca domáhal určenia, „že zásah príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky zo dňa 26.02.2024 v čase asi o 21:30 hod. spočívajúci v tom, že žalobca ako vodič vozidla Volkswagen golf s evidenčným číslom E. bol zastavený na pozemku parc. č. 528 pre kat. úz. C. D. bez predchádzajúceho dôvodného podozrenia z trestnej alebo priestupkovej činnosti, a tak, že príslušník Policajného zboru sa mu postavil pred vozidlo, bez zdvihnutia ruky s otvorenou dlaňou smerujúcou k vozidlu žalobcu, bez zdvihnutia policajného zastavovacieho terču alebo bez svetidla vyžarujúceho svetlo červenej farby, ktorým by pohyboval v hornom polkruhu, bol nezákonný“. Súčasne sa žalobca domáhal priznania nároku na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení podanej žaloby žalobca uvádzal, že dňa 26.02.2024 asi v čase o 21:30 hod. viedol osobné motorové vozidlo F. G. s evidenčným číslom E. po miestnej komunikácii v obci C. D., pričom smeroval domov. Mal v úmysle zaparkovať na pozemku pred bytovým domom, ktorý sa nachádza na parcele č. XXX v katastrálnom území C. D.. Príľahlý pozemok, na ktorom sa nachádzajú aj spevnené plochy slúžiace na parkovanie a garáže vlastníkov bytov, nie je evidovaný na žiadnom liste vlastníctva (parc. č. XXX), avšak tento slúži vlastníkom bytov v bytovom dome, pričom je oplotený a pred vstupom na pozemok sa nachádza uzamykateľná bránka, od ktorej kľúče majú iba vlastníci bytov.

3. Ďalej žalobca uvádzal, že počas jazdy po miestnej komunikácii v obci Dolná Lehota videl v diaľke pred sebou policajné vozidlo, pričom videl, že odbočilo na príľahlý pozemok, zastavilo pred garážami, žalobca vošiel s vozidlom na pozemok parc. č. XXX, pričom jeden z príslušníkov Policajného zboru vystúpil z vozidla a bránil žalobcovi v ďalšej jazde tak, že sa postavil pred vozidlo žalobcu. Nato žalobca stiahol okno na svojom vozidle, oznámil policajtovi, že by chcel zaparkovať a požiadal ho, aby mu to umožnil. Policajt reagoval tak, že ide o cestnú kontrolu, pričom žalobca oponoval, že o akú kontrolu sa môže jednať na súkromnom oplotenom pozemku a za situácie, že žalobca nebol predpísaným spôsobom zastavený. Príslušník Policajného zboru na uvedené nereagoval, žiadal predloženie dokladov, ktoré mu žalobca aj predložil. Celý tento zákrok príslušníka PZ podľa tvrdenia žalobcu videl a počul jeho otec

A. B., nakoľko cez balkón bytu videl prichádzať vozidlo žalobcu, následne otec žalobcu vyšiel von a bol svedkom konania príslušníkov PZ. Po skontrolovaní dokladov jeden z príslušníkov PZ opakoval, že žalobca má problém, avšak neuviedol nič konkrétne. Po vykonaní dychovej skúšky, ktorá bola negatívna, príslušník PZ znervóznel. Následne policajť reagoval slovami, že žalobca pôjde na odber, pričom po celý čas mal vodičský preukaz žalobcu v rukách a odmietol mu ho vrátiť.

4. Žalobca dobrovoľne podstúpil krvné testy, ktoré však boli pozitívne na drogy - amfetamín a metamfetamín, ktoré užil asi 2 dni pred jazdou (24.02.2024). Žalobca po celý čas spolupracoval, avšak počínanie príslušníkov PZ sa mu javilo čudné, je toho názoru, že ich zámerom bolo zjavne nájsť niečo, za čo by mohli žalobcu sankcionovať. Druhý z policajťov bol počas zákroku pasívny.

5. Žalobca je toho názoru, že zásah polície spočívajúci v zastavení vozidla bol v rozpore s predpismi o cestnej premávke a bol vykonaný na súkromnom pozemku, kam vstúpili policajti bez dovolenia osôb a teda je nezákonný.

6. V ďalšom texte žaloby žalobca citoval ustanovenie § 9 ods. 1 a § 23 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, § 63 ods. 3 zákona o cestnej premávke, § 23 ods. 1 a ods. 2 vyhlášky č. 30/2020 Z. z.. Podľa žalobcu z citovaných ustanovení vyplýva, že policajť je oprávnený zastavovať vozidlá, ak plní úlohy podľa zákona o Policajnom zbore, pričom podrobnosti o zastavovaní vozidiel sú upravené vo vykonávacom predpise a platí tiež, že zastavenie vozidla je služobný zákrok, ktorý môže policajť vykonať iba vtedy, ak je páchaný trestný čin, priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania.

7. Žalobca považuje zákrok polície spočívajúci v zastavení vozidla za nezákonný z dôvodu, že vozidlo žalobcu bolo zastavené tak, že policajť sa postavil pred vozidlo na súkromnom pozemku, čím blokoval ďalšiu jazdu, pričom nedal žiadne znamenie na zastavenie vozidla podľa § 23 vyhlášky, t. j. policajť nezdvihol ruku s otvorenou dlaňou a keďže bola znížená viditeľnosť v čase okolo 21:30 hod. mal použiť svietidlo vyžarujúce červenú farbu, ktorým mal krúžiť v hornom polkruhu. Žalobca namietal, že spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku, kde sa uvádza, že vozidlo žalobcu bolo zastavené z idúceho vozidla na pozemnej komunikácii, nie je pravdivá. Celý zákrok mal podľa žalobcu vidieť jeho otec, ktorý mal aj osobne dohovárať príslušníkom PZ, aby jeho syna pustili, nakoľko nezistili žiadne porušenie zákona.

8. Ďalej žalobca namietal, že neexistovalo dôvodné podozrenie, že by mal byť podozrivý z akéhokoľvek priestupku, pretože predložené doklady boli v poriadku, rovnako bola negatívna aj dychová skúška. Žalobca podčiarkol, že prípadné zistenie, že vozidlo viedol v čase, kedy sa v jeho organizme mohla nachádzať návyková látka, nemôže obstať, pretože pre túto skutočnosť nebolo vozidlo žalobcu zastavené a súčasne, ak policajť nezákonne vozidlo žalobcu zastavil, nemôže byť jeho následná činnosť zákonná, lebo vychádza z protiprávneho konania.

9. Následne žalobca citoval z uznesení Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Tdo 47/2010 a sp. zn. 5 To 21/2010. V nadväznosti na to konštatoval, že súdna prax potvrdzuje, že na zastavenie vozidla (ako na vykonanie služobného zákroku) je potrebné dôvodné podozrenie, ktoré musí existovať vopred, teda pred samotným zákrokom. Nemožno činnosť príslušníkov PZ legalizovať dodatočne tým, že podozrenie sa objavilo až po vykonaní viacerých úkonov, keďže tieto úkony nebol príslušník PZ oprávnený vykonať práve pre absenciu podozrenia v zmysle ustanovenia § 9 zákona o Policajnom zbore.

10. Žalobca namietal aj to, že zákon o Policajnom zbore nepozná oprávnenie príslušníka PZ vstúpiť na cudzí pozemok a toto oprávnenie mu nevyplýva ani zo zákona o cestnej premávke. Oprávnenie policajta na vstup na pozemok možno nájsť v § 103 Trestného poriadku, ktorý ale nemožno na túto vec aplikovať, lebo policajti nemali dôvod na postup podľa Trestného poriadku. Hoci pozemok parc. č. XXX nie je evidovaný na žiadnom liste vlastníctva, nič to nemení na jeho charaktere ako príslušenstvo pozemku k bytovému domu podľa ustanovenia § 2 písm. j) zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Tento pozemok je potrebné považovať za súčasť obydľia vlastníkov bytov, o to viac, že je oplotený, čím vlastníci bytov dali jasne najavo, že tam realizujú svoj súkromný a rodinný život. Analogicky žalobca poukazoval na § 122 ods. 5 Trestného zákona, ktorý taktiež príslušenstvo pozemok považuje za súčasť obydľia, ak jej uzatvorený.

11. V ďalšom texte žaloby žalobca uvádzal, čo možno považovať za iný zásah orgánu verejnej správy, pričom iným zásahom je aj zastavenie vozidla žalobcu, pretože ide o faktickú činnosť príslušníka PZ, ktorej nepredchádzalo žiadne administratívne konanie a jeho výsledkom nie je formalizované rozhodnutie. Žalobca opakovane uvádzal, že zastaveniu vozidla musí predchádzať kvalifikovaný poznatok príslušníkov PZ o tom, že je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania. Týmto zásahom príslušníka PZ sa zasahuje do základných práv adresáta, najmä slobody pohybu, pretože žalobca nemohol slobodne viesť a zaparkoval svoje vozidlo, ale musel sa podrobiť zákroku policajta.

12. V závere žaloby žalobca ešte uviedol, že určovacia žaloba, ktorou sa žalobca domáha ochrany, má subsidiárnu povahu k žalobe negatívnej podľa § 252 ods. 1 SSP. Počas trvania zásahu, t. j. zastavenia vozidla, žalobca nemohol podať negatívnu žalobu, lebo zásah stále trval a žalobca bol obmedzený na svojich právach, išlo teda o objektívnu prekážku a tak žalobca má zato, že podmienky na podanie určovacej žaloby sú splnené.

13. Žalobca žiadal, aby správny súd vo veci nariadil pojednávanie a uviedol svoje návrhy na vykonanie dokazovania.

Vyjadrenie žalovaného

14. Žalovaný v jeho vyjadrení k žalobe navrhoval správne mu súdu, aby po vykonaní dokazovania žalobu ako nedôvodnú zamietol a trovy konania žalobcovi nepriznal.

15. Žalovaný uviedol, že považuje zastavenie vozidla žalobcu hliadkou Policajného zboru aj ďalší postup v súvislosti s plnením úloh pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky za vykonaný v súlade so zákonom.

16. K žalobnému dôvodu o tom, že zastavenie vozidla žalobcu nebolo vykonané v súlade s právnymi predpismi, k tomu ako žalobca popisoval priebeh tohto zastavenia osobného motorového vozidla žalobcu a k tomu, že žalobca namietal nepravdivosť správy o výsledku objasňovania priestupku, žalovaný poukázal na § 23 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 30/2020 Z. z. o dopravnom značení v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) s tým, že z tejto vyhlášky vyplýva, že pokyn na zastavenie vozidla je policajt povinný dávať tak, aby vodič mohol bezpečne zastaviť vozidlo a aby nebola ohrozená bezpečnosť cestnej premávky. Ods. 2 uvedeného zákonného ustanovenia vyhlášky stanovuje, akým spôsobom môže policajt vozidlo zastaviť, pokiaľ ho zastavuje zo služobného cestného vozidla. Samotný zákonodarca dáva policajtovi právo vybrať si najvhodnejší spôsob zastavenia vozidla za dodržania podmienok uvedených v § 23 ods. 1. Vozidlo žalobcu bolo zastavované hliadkou Policajného zboru Obvodného oddelenia Policajného zboru Podbrezová v zložení npráp. H. I. a ppráp. A. J. E. znamením na zastavenie vozidla a to zapnutým výstražným svetelným signálom a rozsvieteným nápisom „Stop“. Hliadka Policajného zboru sa nachádzala pri zastavovaní vozidla v služobnom cestnom vozidle pred zastavovaným vozidlom, čiže žalobca pokyn na zastavenie vozidla musel dostatočne vidieť. Zároveň pokyn hliadky Policajného zboru na zastavenie vozidla bol vykonaný tak, že žalobca tento pokyn dostatočne pochopil, nakoľko svoje vozidlo bezpečne zastavil. Žalovaný zdôrazňoval, že zastavenie vozidla žalobcu tak bolo vykonané v súlade s právnymi predpismi a tvrdenia žalobcu považuje za účelové a ničím nepodložené.

17. Ako ďalej uvádzal žalovaný, po zastavení vozidla policajti vystúpili zo služobného cestného vozidla, pristúpili k zastavenému vozidlu, pričom žalovaný zdôrazňoval, že vozidlo žalobcu bolo zastavované na miestnej komunikácii počas odbočovania z nej, kde nie je miesto žiadnym spôsobom vyznačené ani oddelené ako súkromný pozemok. Žalovaný poukázal aj na Správu o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy ORPZ-BR-OPP5-42/2024-P zo dňa 26.02.2024, kde je presne popísaný skutok, miesto spáchania a opísanie konania žalobcu. Podľa tejto správy žalobca viedol motorové vozidlo po miestnej komunikácii v obci C. D., kde bol na základe znalosti hliadky o požívaní iných návykových látok vodičom zastavený hliadkou obvodného oddelenia Policajného zboru Podbrezová. Súčasťou uvedenej správy je aj poučenie o podaní pravdivého a úplného vysvetlenia alebo údajov. S uvedenou správou a poučením bol žalobca oboznámený, čo potvrdil svojim vlastnoručným podpisom. Nakoľko žalobca pri zastavení vozidla javil známky požitia návykových látok a to motorický nepokoj a

nesúvislú reč, bol hliadkou Policajného zboru vyzvaný na vyšetrenie v zdravotníckom zariadení, s čím súhlasil. Následne v NsP Brezno dňa 26.02.2024 v čase o 22:35 h bola vyšetrením vzorky moču a následne vzorky krvi u žalobcu potvrdená prítomnosť návykovej látky amfetamín - AMP a metamfetamín U-MAMP, s týmito výsledkami bol žalobca oboznámený. So žalobcom bola spísaná správa, v ktorej žalobca vyjadril ľútosť svojho konania a uvedené tiež potvrdil svojím vlastnoručným podpisom.

18. Na základe uvedeného žalovaný považuje tvrdenia žalobcu uvádzané v ním podanej žalobe za účelové, pričom cieľom žalobcu je spochybňovať postup hliadky Policajného zboru, aby zakryl svoju protiprávnu činnosť, resp. aby sa vo veci jeho protiprávnej činnosti nekonalo, nakoľko na základe výsledkov toxikologického vyšetrenia mu bol zadržaný vodičský preukaz a v súčasnosti je voči nemu povereným príslušníkom Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Brezne pod ČVS: ORP-35/DI-BR-2024 vykonávané skrátené vyšetrovanie vo veci prečinu „Ohrozenie pod vplyvom návykovej látky“ podľa § 289 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pričom dňa 31.05.2024 bolo vo veci podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne bolo žalobcovi podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie. Uznesenie o vznesení obvinenia si žalobca prevzal dňa 06.06.2024, avšak v zákonnej lehote sťažnosť proti tomuto uzneseniu nepodal. Vo veci sú naďalej vykonávané procesné úkony.

19. K námietke žalobcu o tom, že príslušník Policajného zboru počas kontroly držal jeho vodičský preukaz v rukách, žalovaný uviedol, že nakoľko pokračovala kontrola vyzvaním k toxikologickému vyšetreniu a jeho výsledok bol pozitívny, žalobcovi bol vodičský preukaz následne zadržaný, bolo mu vystavené potvrdenie a bola mu zakázaná ďalšia jazda. Rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu ORPZ-BR-ODI2-35/2024-VP zo dňa 07.03.2024 sa stalo právoplatným a vykonateľným dňa 26.03.2024.

20. K žalobnému dôvodu o tom, že neexistovalo dôvodné podozrenie, že by mal žalobca byť podozrivý z páchania akéhokoľvek priestupku alebo trestného činu a že zistenie, že viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, nemôže obstať, nakoľko pre túto skutočnosť nebolo vozidlo žalobcu zastavené, ako aj k odvolávaniu sa žalobcu na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5To 21/2010 a sp. zn. 5Tdo 47/2010, žalovaný citoval § 69 ods. 1 zákona o cestnej premávke (č. 8/2009 Z. z.). Predmetné zákonné ustanovenie sa týka prioritne činností policajta po zastavení vozidla, pričom oprávnenie na zastavenie vozidla je upravené v § 23 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v z.n.p., ktorý žalovaný tiež citoval.

21. Oprávnenia policajta pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky podľa § 69 zákona o cestnej premávke priamo súvisia s oprávnením policajta na zastavovanie vozidla podľa § 23 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, nakoľko iba po zastavení vozidla môže policajt kontrolovať dodržiavanie tých povinností stanovených zákonom o cestnej premávke, ktoré nie sú z jazdy vozidla viditeľné, napr. kontrolovať technickú spôsobilosť vozidla, merať rozmery a hmotnosť vozidla, požadovať od vodiča predloženie dokladov ustanovených na vedenie a premávku vozidla, vyzvať vodiča, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou a pod. Zo samotného znenia § 23 ods. 1 zákona o Policajnom zbore nijako nevyplýva podmienenosť využitia tohto oprávnenia nejakým podozrením zo spáchania priestupku alebo trestného činu, narozdiel napr. od oprávnenia vykonať prehliadku dopravného prostriedku. Rozdiel v legislatívnom vyjadrení je zjavný aj pri porovnaní s oprávnením na zastavenie vozidla príslušníka obecnej polície podľa § 12a ods. 1 zákona č. 564/1991 Z. z. o obecnej polícii.

22. Žalovaný poukazoval aj na ustanovenia § 2 ods. 1 až 3 zákona o Policajnom zbore a uviedol, že oprávnenie policajta dať pokyn na zastavenie vozidla je na základe týchto ustanovení viazané na plnenie úloh vyplývajúcich zo zákona o Policajnom zbore, čiže na plnenie základných úloh (§ 2 ods. 1), plnenie iných úloh podľa osobitných predpisov (§ 2 ods. 2) a na prevenciu (§ 2 ods. 3). Poukázal aj na úlohu podľa § 2 ods. 1 písm. j) zákona o Policajnom zbore.

23. Žalovaný konštatoval, že kontrola dodržiavania povinností účastníka cestnej premávky alebo iných osôb podľa zákona o cestnej premávke ako súčasť dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky je legitímnym a zákonným dôvodom na zastavenie vozidla bez ohľadu na to, či existuje alebo neexistuje dôvodné podozrenie zo spáchania nejakého priestupku alebo trestného činu vodičom alebo inou osobou (iným účastníkom cestnej premávky).

24. Žalovaný poukázal aj na zásady vykonávania služobnej činnosti (§ 8 zákona o Policajnom zbore) a vykonania služobného zákroku (§ 9 cit. zák.) a uviedol, že z týchto zásad vyplýva, že pri podozrení na priestupok alebo trestný čin je policajt povinný zastaviť vozidlo a teda využiť toto svoje oprávnenie, okrem zákonných výnimiek, pričom využitie oprávnenia zastaviť vozidlo bez podozrenia z spáchania trestného činu alebo priestupku je ponechané na vyhodnotenie príslušníka Policajného zboru pri dodržaní jednotlivých zákonných ustanovení.

25. Žalovaný citoval z uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Toš 7/2008, 5 To 21/2010, 5 Tdo 47/2010 a 4 Tdo 92/2016 a zhrnul, že v uvedenej judikatúre sa síce uvádza, že zákonným dôvodom na zastavenie vozidla je minimálne podozrenie zo spáchania priestupku alebo trestného činu, príp. pátranie po osobách alebo veci, avšak uvedené judikáty sa týkajú trestných konaní a zastavenia vozidla spojeného s jeho prehliadkou, ktorá je aj legislatívne výslovne viazaná na takéto dôvody. Vo všetkých týchto prípadoch bolo zastavenie vozidla odôvodňované plnením iných úloh, bolo odôvodňované najmä odhaľovaním trestných činov a zisťovaním ich páchatel'ov, ako aj vykonávaním pátrania po osobách a veciach a nie vykonávaním dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, preto je žalovaný toho názoru, že uvedené judikáty nemožno bezvýhradne aplikovať aj na zastavenie vozidla v rámci dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky. Pri výkone dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky je policajt oprávnený zastaviť a kontrolovať aj toho vodiča, ktorý nespáchal žiadny trestný čin ani priestupok, resp. nie je z ich páchania podozrivý. Príslušníci Policajného zboru postupujú rovnako ako v žalobcovom prípade aj pri akejkoľvek inej kontrole vodiča, ak vykonávajú dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky. Žalovaný poukázal aj na inštruktážny záznam z výkonu služby dotknutých policajtov, z ktorého vyplýva, že títo vykonávali dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky na úseku od C. D. po K. D. v rámci bežného výkonu služby a to počas celej služby od 20:00 h dňa 26.02.2024 do 05:55 h dňa 27.02.2024.

26. Žalovaný poukázal aj na to, že hliadka Policajného zboru vykonávajúca napadnutý zásah mala poznatky o skutočnosti, že zastavované vozidlo používa žalobca, ktorý je pravidelným užívateľom návykových látok a toto vozidlo často vedie pod vplyvom týchto látok, pri kontrole sa žalobca javil svojím správaním, že je pod vplyvom návykových látok a preto bol hliadkou aj vyzvaný k toxikologickému vyšetreniu, ktoré prítomnosť omamných a psychotropných látok u žalobcu potvrdilo. Žalovaný zdôraznil, že žalobcovi bol už v minulosti zadržaný vodičský preukaz za vedenie motorového vozidla pod vplyvom návykových látok a keďže hliadka Policajného zboru mala poznatky o tom, že žalobca aj po vrátení vodičského preukazu pokračuje vo vedení motorového vozidla pod vplyvom týchto látok a opätovne sa žalobca aj javil pod ich vplyvom, bolo ich povinnosťou pri kontrole bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky vyzvať ho na toxikologické vyšetrenie.

27. K žalobnému dôvodu o tom, že príslušník Policajného zboru nebol oprávnený bez súhlasu oprávnených osôb vstúpiť na príľahlý pozemok k bytovému domu, ktorý slúži vlastníkom bytov v bytovom dome, žalovaný poukázal na znenie § 2 ods. 1 zákona o cestnej premávke a uviedol, že vozidlo žalobcu bolo zastavené na miestnej komunikácii, kde nie je miesto žiadnym spôsobom vyznačené ani oddelené ako súkromný pozemok. Opätovne poukázal na Správu o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy ORPZ-BR-OPP5-42/2024-P zo dňa 26.02.2024, kde je presne popísaný skutok, miesto spáchania a opísanie konania žalobcu. Zároveň súčasťou uvedenej správy je aj poučenie o podaní pravdivého a úplného vysvetlenia alebo údajov. So správou a poučením bol žalobca oboznámený, čo potvrdil svojím vlastnoručným podpisom. Zároveň vyjadril ľútosť svojho konania, čo taktiež potvrdil svojím vlastnoručným podpisom.

28. V závere žalovaný poukázal na to, že žalobca podal na oddelenie kontroly Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici dňa 29.02.2024 sťažnosť na priebeh postupu vyššie uvedených príslušníkov Policajného zboru, ktorá bola prešetrená a vyhodnotená ako neopodstatnená.

Replika žalobcu

29. V replike žalobca poprel skutkové tvrdenia žalovaného obsiahnuté v jeho vyjadrení a zotrval na svojej žalobe. Žalobca sa ohradzoval voči tomu, že by mali byť jeho skutkové tvrdenia uvádzané v žalobe účelové s cieľom kryť vlastnú protiprávnu činnosť, práve naopak, za účelovú považoval činnosť polície, keď jej príslušníci vedome nepravdivo opísali priebeh udalosti. Žalobca poprel, že mal byť zastavovaný z idúceho vozidla PZ, podľa žalobcu nešlo ani pred ním, ani za ním, ale stálo vo dvore na súkromnom

pozemku. Skutočnosti uvedené v správe o výsledku objasňovania priestupku, pokiaľ ide o miesto zastavenia a opísanie konania, nie sú podľa žalobcu ničím podložené a žalobca tieto tvrdenia popiera. Žalobca poukázal na to, že bezodkladne po vykonaní kontroly dňa 28.02.2024 podal na príslušníkov PZ sťažnosť podľa zákona o sťažnostiach, teda od samotného začiatku tvrdí, že zákrok neprebíhal tak ako je formálne popísaný v dokumentoch spísaných príslušníkmi PZ. Podľa žalobcu páchatel má byť zastavený, ak je páchaný priestupok alebo trestný čin, alebo je podozrenie z ich páchania, nie svojvoľne ako to bolo v jeho prípade.

30. Žalobca namietal, pokiaľ ide o úradné záznamy spísané príslušníkmi PZ vykonávajúcimi žalobou napadnutý zásah, že úradné záznamy nemožno použiť ako dôkaz a to s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 2To/23/2020, z ktorého vyplýva okrem iného aj to, že v prípade úradného záznamu nejde o listinný dôkaz, ktorý by bolo možné prečítať na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 269 Tr. por., úradný záznam z hľadiska skutkového, či z hľadiska postupu polície, v trestnom konaní nič nedokazuje, nakoľko dôkazom by mohol byť len obsah záznamu, či zápisnice o podanom vysvetlení, ktorý je možné procesne poskytnúť len vo forme svedeckej výpovede; ak teda orgán činný v trestnom konaní alebo súd považuje informáciu obsiahnutú v úradnom zázname za dôležitú pre rozhodnutie vo veci, môže ju preniesť do dokazovania v trestnom konaní len tak, že vypočuje osoby, ktoré takýto úradný záznam spísali ako svedkov. Žalobca uviedol, že aj súdna prax v oblasti správneho súdnictva uvádza, že samotný úradný záznam nestačí na preukázanie konkrétnych skutočností, ak nie sú podložené aj ďalšími dôkazmi (Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Sžo/69/2016), prípadne, že na preukázanie skutočností uvedených v úradnom zázname je potrebný výsluch osoby, ktorá ho spísala (Krajský súd Košice, sp. zn. 3Sa/5/2020). Žalobca v replike tvrdil aj to, že správu o výsledku objasňovania priestupku nečítal rozhorčený z postupu príslušníkov PZ.

31. Ďalej žalobca namietal, že pokiaľ žalovaný v jeho vyjadrení citoval ustanovenia zákona o cestnej premávke a zákona o Policajnom zbore, tieto sami o sebe nemožno považovať za základ pre vykonávanie služobných zákrokov, ale iba za formálne vymedzenie zákonných oprávnení príslušníkov PZ pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou v cestnej premávke. Inak povedané, príslušník PZ nemôže výkon svojho oprávnenia odvodzovať iba od formálne garantovaného oprávnenia v zákone. Účelom zákona o cestnej premávke alebo zákona o Policajnom zbore (a najmä dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky) podľa žalobcu iste nie je náhodné zastavovanie vozidiel a vykonanie oprávnení podľa vlastnej úvahy policajta, napr. či ten-ktorý vodič má všetky potrebné doklady, alebo či nepožil pred jazdou alkohol, ale dôvodom na zastavenie vozidla by bolo len, ak by sa jazda vodiča vymykala bežnému užívaniu pozemných komunikácií a rešpektovaniu pravidiel cestnej premávky, napr. nedávanie znamení o zmene smeru jazdy, nerešpektovanie dopravných značení a pod. Pokiaľ je však vodičova jazda bezvadná, nie je dôvod na zastavenie a kontrolu takéhoto vozidla. Ust. § 2 zákona o Policajnom zbore je podľa žalobcu len generálnou klauzulou, neznamená to však, že by policajt mohol tieto oprávnenia vykonávať kedykoľvek a kdekoľvek, iba s poukazom na predmetné ustanovenie. Nestačí naplniť len formálne podmienky na vykonanie zákroku, ale nutné je sledovať aj materiálne podmienky.

32. Žalobca poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Toš 7/2008, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že nie je možné zaujať názor, že by policajné hliadky boli oprávnené bez akéhokoľvek konkrétneho dôvodu zastavovať motorové vozidlá prípadne aj peších občanov a vykonávať na nich tzv. bezpečnostnú prehliadku. Žalobca opakovane poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Tdo 47/2020 a namietal, že v jeho prípade príslušník PZ I. pri kontrole uviedol, že je problém, no nešpecifikoval aký a podľa žalobcu hľadal dôvod až na mieste samom a teda nemal dôvod na zastavenie vozidla vopred. Žalobca spochybňoval existenciu poznatkov hliadky Policajného zboru o tom, že by mal žalobca užívať návykové látky, o čom má svedčiť skutočnosť uvedená v úradnom zázname zo dňa 26.02.2024, kde príslušník PZ I. uviedol, že pri kontrole bolo zistené, že vozidlo viedol A. B., teda nemal túto vedomosť pred zastavením vozidla. Vozidlo patrí matke žalobcu, nie žalobcovi a vo večerných hodinách nemohli policajti z auta vidieť, kto je za volantom. Napokon s príslušníkom PZ I. sa žalobca stretol len raz, s príslušníčkou E. nikdy, preto sotva mohla mať hliadka poznatky o tom, že žalobca je užívateľom návykových látok, čo mimochodom žalobca označil za nepravdivé tvrdenie, tieto látky užil druhýkrát v živote. Navyše, ak aj príslušník PZ I. mal vedomosť o tom, že žalobca dva roky pred napadnutým iným zásahom spáchal podobný delikt, nezakladá to dôvodné podozrenie z toho, že vždy vedie vozidlo pod vplyvom návykových látok a že by mohol byť pre túto skutočnosť kedykoľvek zastavovaný a kontrolovaný.

33. Žalobca nesúhlasil s výkladom ust. § 2 ods. 2 a ods. 3 zákona o Policajnom zbore tak, ako ho uvádzal žalovaný, ani s jeho výkladom § 23 ods. 1 predmetného zákona. Podľa žalobcu si žalovaný zamieňa skutočnosť, akými sú formálna zákonná úprava oprávnení príslušníkov PZ, ktorou sa vyjadruje princíp legality a zákonný dôvod na realizáciu týchto oprávnení. K tomu, že žalovaný v jeho vyjadrení zdôrazňoval, že v citovanej súdnej judikatúre išlo o prípady, kde zastavenie vozidla bolo spojené aj s prehliadkou tohto vozidla, žalobca je toho názoru, že aj zastavenie vozidla je služobným zákrokom, na ktorý dopadá § 9 zákona o Policajnom zbore. V zostávajúcej časti žalobca už len zotrvával na svojich tvrdeniach uvedených v žalobe.

Duplika žalovaného

34. Žalovaný v duplike zotrval na tom, že zastavenie vozidla hliadkou Policajného zboru a jej ďalší postup v súvislosti s plnením úloh pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky boli vykonané v súlade so zákonom. Uviedol, že trvá na svojom vyjadrení k žalobe, v ktorom sa dostatočne a podrobne vyjadril ku všetkým bodom žaloby a konštatoval, že žalobca v replike len opakoval žalobné dôvody, preto žalovaný naďalej trvá na návrhu, aby správny súd po vykonaní dokazovania žalobu ako nedôvodnú zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Relevantná právna úprava

35. Podľa § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), na účely tohto zákona sa rozumie iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

36. Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

37. Podľa § 252 ods. 2 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať aj určenia nezákonnosti už skončeného iného zásahu orgánu verejnej správy, ak počas jeho trvania nebolo možné podať žalobu podľa odseku 1 a rozhodnutie správneho súdu je dôležité na náhradu škody alebo inú ochranu práv žalobcu.

38. Podľa § 2 ods. 1 písm. j), k) zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení relevantnom pre prejednávanú vec (ďalej len „zákon o Policajnom zbore“), Policajný zbor plní tieto úlohy: j) dohliada na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a spolupôsobí pri jej riadení, k) odhaľuje priestupky a zisťuje ich páchatel'ov, a ak tak ustanovuje osobitný zákon, priestupky aj objasňuje a prejednáva.

39. Podľa § 2 ods. 2 zákona o Policajnom zbore, Policajný zbor plní úlohy štátnej správy a iné úlohy, ak tak ustanovujú osobitné predpisy.

40. Podľa § 2 ods. 3 zákona o Policajnom zbore, Policajný zbor plní úlohy na úseku prevencie v rozsahu pôsobnosti ustanovenej zákonom.

41. Podľa § 8 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, pri vykonávaní služobnej činnosti je policajt povinný dbať na česť, vážnosť a dôstojnosť osoby i svoju vlastnú a nepripustiť, aby v súvislosti s touto jeho činnosťou vznikla osobe bezdôvodná ujma a aby prípadný zásah do jej práv a slobôd prekročil mieru nevyhnutnú na dosiahnutie účelu sledovaného jeho služobnou činnosťou. Pri vykonávaní služobnej činnosti je policajt povinný dodržiavať etický kódex policajta, ktorý vydá minister.

42. Podľa § 8 ods. 2 zákona o Policajnom zbore, policajt je pri vykonávaní služobnej činnosti spojenej so zásahom do práv alebo slobôd osoby povinný túto osobu hneď, ako je to možné, poučiť o jej právach, ktoré sú ustanovené v tomto zákone alebo v inom všeobecne záväznom právnom predpise.

43. Podľa § 8 ods. 3 zákona o Policajnom zbore, služobnou činnosťou sa podľa odseku 1 rozumie činnosť policajta spojená s plnením úloh podľa tohto zákona alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

44. Podľa § 9 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, policajt v službe je povinný v medziach tohto zákona vykonať služobný zákrok, ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania.

45. Podľa § 9 ods. 2 zákona o Policajnom zbore, policajt je aj v čase mimo služby povinný v medziach tohto zákona vykonať služobný zákrok, ak je páchaný trestný čin alebo priestupok, ktorým je bezprostredne ohrozený život, zdravie alebo majetok.

46. Podľa § 9 ods. 3 zákona o Policajnom zbore, služobný zákrok je zákonom ustanovená a v jeho medziach vykonávaná činnosť policajta, pri ktorom sa bezprostredne zasahuje do základných práv a slobôd osoby.

47. Podľa § 23 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, pri plnení úloh vyplývajúcich z tohto zákona je policajt oprávnený dávať pokyny na zastavenie dopravného prostriedku, zakázať jazdu, plavbu alebo let na nevyhnutne potrebný čas alebo prikázať smer dopravného prostriedku. Dopravným prostriedkom podľa predchádzajúcej vety sa rozumie aj lietadlo spôsobilé lietať bez pilota.

48. Podľa § 23 ods. 2 zákona o Policajnom zbore, policajt je oprávnený vykonať prehliadku dopravného prostriedku, vecí, batožiny a nákladu, ktoré sa v ňom prepravujú, alebo elektronickú kontrolu vozidla prepojením kontrolovaného vozidla so zariadením určeným na kontrolu identifikačných údajov vozidla, a) ak je podozrenie, že používaním dopravného prostriedku, na dopravnom prostriedku alebo v súvislosti s dopravným prostriedkom bol spáchaný trestný čin, b) pri pátraní po hľadanej alebo nezvestnej osobe, zbraniach, strelive, výbušnách, omamných látkach, psychotropných látkach, jedoch, prekurzoroch, jadrových alebo iných rádioaktívnych materiáloch, vysokorizikových chemických látkach a vysoko rizikových biologických agensoch a toxínoch a veciach pochádzajúcich z trestnej činnosti alebo súvisiacich s trestnou činnosťou, c) pri odhaľovaní neoprávneného prechodu štátnej hranice alebo neoprávneného pobytu.

49. Podľa § 69 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení relevantnom pre prejednanú vec (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), policajt je oprávnený

a) zakázať vodičovi jazdu na nevyhnutne potrebný čas alebo mu prikázať smer jazdy, ak to vyžaduje bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, b) zakázať vodičovi jazdu po diaľnici a vyzvať ho, aby opustil diaľnicu na najbližšom výjazde alebo vozidlo odstavil na parkovisku, ak vozidlo nedosahuje rýchlosť podľa § 35; o zákaze vydá policajt potvrdenie, c) požadovať od vodiča predloženie dokladov ustanovených na vedenie a premávku vozidla a na dopravu osôb a nákladu; ak nebudú predložené, požadovať od vodiča oznámenie údajov o vozidle a jeho držiteľovi podľa § 111 ods. 2 písm. a), b), e) a f), d) vyzvať vodiča, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou, alebo liekmi, ktoré môžu znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo, e) kontrolovať technickú spôsobilosť vozidla a úplnosť jeho výstroja a výbavy alebo vyzvať vodiča, aby sa podrobil takejto kontrole, ako aj porovnať údaje uvádzané v osvedčení o evidencii časti I alebo časti II, evidenčnom doklade vydanom v cudzine alebo technickom osvedčení vozidla s údajmi na vozidle, f) merať rozmery a hmotnosti vozidla, g) kontrolovať dodržiavanie povinností účastníka cestnej premávky alebo iných osôb podľa tohto zákona, h) použiť technické prostriedky na zabránenie odjazdu vozidla do času preukázateľného uhradenia pokuty podľa § 72a ods. 1 alebo peňažnej záruky podľa § 72a ods. 2.

50. Podľa § 23 ods. 1 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 30/2020 Z. z. o dopravnom značení v znení relevantnom pre prejednanú vec (ďalej len „vyhláška č. 30/2020 Z. z.“), pokyn na zastavenie vozidla sa musí dávať včas, zreteľne a s ohľadom na okolnosti cestnej premávky, aby vodič mohol bezpečne zastaviť vozidlo a aby sa neohrozila bezpečnosť cestnej premávky.

51. Podľa § 23 ods. 2 vyhlášky č. 30/2020 Z. z., policajt dáva pokyn na zastavenie vozidla zdvihnutím ruky s otvorenou dlaňou smerujúcou k zastavovanému vozidlu, zdvihnutým policajným zastavovacím terčom alebo svetidlom vyžarujúcim svetlo červenej farby, ktorým pohybuje v hornom polkruhu. Z idúceho vozidla označeného príslušnosťou k Policajnému zboru a vozidla neoznačeného príslušnosťou k Policajnému zboru môže dávať policajt pokyn na zastavenie vozidla kývaním ruky zvisle hore a dolu, vysunutým policajným zastavovacím terčom alebo rozsvietením nápisu „STOP“. Z idúceho vozidla možno pokyn na zastavenie vozidla zdôrazniť zvláštnym výstražným svetlom, prípadne aj typickým zvukovým znamením podľa § 6a písm. j) zákona. Pokyn na zastavenie vozidla možno dávať z vozidla idúceho pred zastavovaným vozidlom, ako aj z vozidla idúceho za zastavovaným vozidlom. Pri zastavovaní vozidla idúceho pred vozidlom, z ktorého policajt dáva pokyn na zastavenie vozidla, sa zvláštne výstražné svetlo a typické zvukové znamenie použije vždy. Pokyn na zastavenie vozidla dávany z idúceho vozidla môže byť doplnený rozsvietením nápisu, ktorým sa usmerňuje vozidlo na miesto zastavenia.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov správnym súdom

52. Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) ako vecne príslušný podľa § 10 SSP a miestne príslušný podľa § 13 SSP, preskúmal žalobu žalobcu, pričom na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 25.06.2025.

53. Žalobca na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu k podanej žalobe uviedol, že sa pridrižiava podanej žaloby, naďalej má zato, že zákrok príslušníkov PZ bol nezákonný, neprimeraný. Nad rámec žaloby doplnil, že príslušníci PZ boli vypočutí v trestnom konaní vedenom proti žalobcovi ako svedkovia, kde pri výsluchoch uviedli, že z hľadiska jazdy vodiča nemali žiadne podozrenie z porušenia pravidiel cestnej premávky, teda podľa žalobcu neexistoval žiadny dôvod na to, aby bolo jeho vozidlo zastavené. Okrem toho p. I. potvrdil, že vozidlo žalobcu zastavil už niekoľkokrát, pričom podľa výpisu z evidencie priestupkov bolo zjavné, že žalobca spáchal iba jeden jediný priestupok, takže ho zastavoval absolútne bezdôvodne. Zároveň potvrdil, že počas jeho kontrol, kedy zastavoval vozidlo, ktoré viedol žalobca, bolo to vždy vo večerných hodinách a cez deň toto vozidlo podľa názoru p. I. viedla matka obvineného. Keď videl, že vozidlo vedie matka obvineného, nemal dôvod na zastavenie a kontrolu vozidla. Z tejto výpovede sa preto javí, že príslušník Policajného zboru p. I. mal evidentne osobný záujem na tom zastavovať žalobcu za účelom, aby zistil nejaké relevantné skutočnosti, na základe ktorých by mohol voči žalobcovi začať priestupkové alebo trestné konanie. Žalobca popieral spôsob zastavovania vozidla tak, ako ho uvádzali príslušníci PZ a žalovaný a nezákonnosť zásahu videl práve v tom, že neexistovalo vopred dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu alebo priestupku.

54. Na pojednávaní bol ako dôkaz na návrh žalobcu a jeho právneho zástupcu vykonaný aj výsluch žalobcu, ktorý ešte k veci uviedol, že si myslí, že zásah Policajného zboru bol protizákonný. On išiel domov a keď odbočoval k nemu cez bránu, ktorou chodí domov, zastavil len kvôli tomu, že oproti nemu išla nejaká osoba. Až keď prišla k nemu, zistil, že je to policajt, svietil lampášom na ŠPZ asi, potom prišiel k žalobcovmu okienku, uviedol mu, že ide o cestnú kontrolu a vyzval žalobcu na predloženie dokladov od vozidla. Žalobca na to reagoval tak, že aká je to cestná kontrola, keď ho nijako nezastavili, ani žiadne znamenie, prosté nič. Následne predložil príslušníkovi PZ doklady a vtedy žalobcov otec vyšiel na balkón, pretože videl, že sa niečo robí. Zišiel dolu a tiež sa rozprával s policajtom. Policajti skontrolovali vodičský preukaz, doklady od vozidla. Auto ani iné nekontrolovali. Následne príslušník PZ p. I. vyzval žalobcu na dychovú skúšku, jeho kolegyňa nechcela túto dychovú skúšku vykonať, príslušník Policajného zboru I. však na tom trval. Bola vykonaná dychová skúška, tá vyšla negatívna. Na to bol žalobca vyzvaný na podrobenie sa močovým a krvným testom. Súhlasil a išiel s policajtm, pričom výsledky mu vyšli pozitívne. Počas cestnej kontroly príslušníci Policajného zboru neuviedli, že by mali podozrenie, že žalobca požíl nejakú návykovú látku. V čase zastavenia vozidla podľa výpovede žalobcu policajné motorové vozidlo nemalo zapnuté nejaké výstražné svetlá alebo znamenia. Na otázku, či v čase zostavovania vozidla išiel žalobca po miestnej komunikácii smerom k bytovému domu, žalobca odpovedal, že áno, išiel. Musel brzdiť, keďže išiel odbočovať z miestnej komunikácie, následne zastavil vozidlo, nakoľko videl, že sa k nemu blíži osoba. Na otázku, kedy prišiel žalobcov otec k motorovému vozidlu, žalobca odpovedal, že to bolo vtedy, keď od neho policajt vypýtal doklady. Žalobca mu ich dal s tým, že videl, že jeho otec je na balkóne, otvoril dvere, vystúpil a zakričal naňho, či je to takto správne.

Pri svojom výsluchu žalobca potvrdil, že v minulosti spáchal priestupok pod vplyvom návykovej látky resp. jazdil pod vplyvom návykovej látky, riešil to vtedy ten istý policajt p. I. a bol mu vtedy odobratý vodičský preukaz. Na otázku, či žalobca videl policajné motorové vozidlo už aj na miestnej komunikácii pred odbočkou k bytovému domu, žalobca odpovedal, že nie, zbadal policajta, až keď kráčal oproti nemu a musel zastaviť, aby ho nezrazil.

55. Žalovaný sa na pojednávaní pridržiaval svojho vyjadrenia k žalobe a nad rámec toho uviedol, že hliadka PZ vykonávala hliadkovú činnosť podľa inštruktáže, okrem iného dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky. Poukázal na odborný komentár, podľa ktorého ustanovenie § 23 ods. 1 zákona o Policajnom zbore upravuje oprávnenia policajta v súvislosti s plnením služobnej činnosti v súlade s § 8 ods. 3 zákona o Policajnom zbore, kedy ide o činnosť policajta spojenú s plnením úloh podľa tohto zákona alebo iných všeobecne záväzných predpisov. Pokyny na zastavenie dopravného prostriedku môže realizovať policajt v rámci služobnej činnosti nielen viažuc na konkrétny služobný zákrok, a teda nemožno súhlasiť s názorom, ktorý prezentoval najvyšší súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5To/21/2010, v zmysle ktorého pokyn na zastavenie dopravného prostriedku je viazaný na výkon služobného zákroku. Nemusí ísť vždy nutne o podozrenie zo spáchania trestného činu alebo priestupku, ale aj o konkrétnu služobnú činnosť podľa právnej úpravy. Každý má povinnosť uposlúchnuť výzvu policajta v súlade s § 23 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, ak je voči nemu adresovaná na účely zastavenia dopravného prostriedku, uposlúchnuť zákaz jazdy, plavby, letu na nevyhnutný čas, či príkaz na smer jazdy dopravného prostriedku. Ustanovenie a judikatúra, na ktoré poukazoval žalobca sa týkajú ustanovenia § 23 ods. 2 zákona o Policajnom zbore, ktoré súvisí s podozrením zo spáchania trestného činu, pátraní po hľadaných a nezvestných osobách a ktoré je spojené aj s prehliadkou konkrétnej osoby, či prehliadkou motorového vozidla. Avšak judikatúru, na ktorú žalobca poukazoval, nie je možné en bloc aplikovať na všetky prípady, respektíve na všetky zastavenia motorových vozidiel. Žalovaný poukázal aj na štatistiku a počet prípadov vedenia motorového vozidla pod vplyvom iných návykových látok než alkoholu a na príkaz Prezídia Policajného zboru pre celú Slovenskú republiku vo vzťahu ku kontrolám vo veci dopravné-bezpečnostných opatrení v dohľade nad cestnou premávkou v období od 26.02.2024 do 07.04.2024. Žalovaný konštatoval, že vykonaná kontrola, ktorá je predmetom tohto konania i dychová skúška, prebehli v rámci dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky podľa § 69 zákona o cestnej premávke, žalobca bol zastavený ako vodič a policajti vykonali len tie úkony, ktoré zákon dovoľuje a to aj s poukazom na § 2 a § 23 ods. 1 zákona o Policajnom zbore. Podľa žalovaného išlo o úplne legitímne zastavenie vozidla. Poukázal aj na to, že v danom prípade išlo o miestnu znalosť o tom, že žalobca už bol raz zastavovaný, jazdil pod vplyvom návykových látok a v dôsledku toho mu bol odobratý vodičský preukaz a policajti mali znalosť, že na motorovom vozidle večer chodieval žalobca, taktiež je tu miestna znalosť, že jazdil pod vplyvom návykových látok, čo sa v konečnom dôsledku potvrdilo. Policajti sú povinní chrániť aj zdravie a životy a práva ostatných osôb a zastavenie vozidla na vykonanie dychovej skúšky a predloženie dokladov nemôže ísť nad rámec verejného záujmu, ktorým je ochrana života a zdravia účastníkov cestnej premávky. Žalovaný poukázal aj na správu o výsledku priestupku, ktorú žalobca vlastnoručne podpísal a ktorú si prečítal, vzhľadom na to, že je plnoletý, tak žalovaný predpokladá, že chápal obsahu danej listiny a zároveň vyjadril úľutosť nad svojím konaním, čiže žalovaný zastáva názor, že zastavenie motorového vozidla bolo plne v súlade so zákonom, bolo legitímne, tiež má zato, že preukázal, že vozidlo žalobcu bolo zastavené zákonným spôsobom a že judikáty, na ktoré sa žalobca odvoláva, sa týkajú predovšetkým trestných činov, pričom v tam prejednávaných veciach bolo zastavenie vozidla spojené aj s prehliadkou osôb, prípadne s prehliadkou motorových vozidiel narozdiel od tu prejednáwanej veci. Je dôležité, aby príslušníci PZ mohli vykonávať svoju služobnú činnosť, ktorá im vyplýva zo zákona a aby mohli predchádzať konaniu u osôb, ktoré vedome ohrozujú ďalších účastníkov cestnej premávky a je potrebné prelomiť názor, že policajt môže zastaviť vozidlo len v prípadoch, ak je minimálne podozrenie zo spáchania trestného činu alebo priestupku. V opačnom prípade akákoľvek služobná činnosť polície vykonávaná v rámci právnych predpisov, ktoré sa týkajú bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, je úplne zbytočná.

56. V rámci vykonávania dokazovania správny súd oboznámil podstatný obsah listín, najmä: potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu evidenčné číslo L., správy o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy č. ORPZ-BR-OPP5-42/2024-P zo dňa 26.02.2024 a jej opisu, žiadanky pre akútne toxikologické vyšetrenie zo dňa 26.02.2024 na meno žalobcu, výsledku toxikologického vyšetrenia NsP Brezno, n.o. - pracovisko klinickej biochémie č. 240226935C zo dňa 26.02.2024, poučenia č. 3 - poučenie osoby pre účel vyšetrenia na prítomnosť omamných látok alebo psychotropných látok (ďalej len „iná návyková látka“), evidenčnej karty vodiča na meno A. B. č. ORPZ-BR-ODI2-35/2024-VP zo

dňa 07.03.2024, rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu č.p. ORPZ-BR-ODI2-35/2024-VP zo dňa 07.03.2024 s doručenkou, úradného záznamu č. KRPZ-BB-VO2-95-001/2024-PRAV zo dňa 07.03.2024 spísaného podpráporčíčkou A. J. E. a úradného záznamu č. KRPZ-BB-VO2-95-001/2024-PRAV zo dňa 07.03.2024 spísaného nadpráporčíkom H. I., ako aj listín predložených účastníkmi konania na pojednávaní.

57. Po prejednaní veci a vykonaní dokazovania správny súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

58. Predmetom konania v prejednávanej veci bolo posúdenie zákonnosti zásahu Policajného zboru spočívajúceho v postupe hliadky vykonávajúcej dohľad nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, ktorá dňa 26.02.2024 zastavila motorové vozidlo F. G. s evidenčným číslom E. v kat. území C. D., ktoré viedol žalobca, pričom pri tomto zásahu bolo zistené, že žalobca viedol predmetné motorové vozidlo pod vplyvom návykových látok (amfetamínov a metamfetamínov).

59. Úvodom správny súd konštatuje, že podľa § 3 ods. 1 písm. e) SSP iným zásahom orgánu verejnej správy sa rozumie faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby dotknuté, iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy a povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby priamo dotknuté. V danom prípade vykonanie kontroly príslušníkmi Policajného zboru v rámci dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky možno subsumovať pod pojem iný zásah v zmysle jeho zákonnej definície zakotvenej v SSP, pričom nešlo o konanie policajtov ako orgánu činného v trestnom konaní, ktoré by nepodliehalo súdnemu prieskumu.

60. Správny súdny poriadok upravuje v § 252 dva druhy žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy a to žalobu negatívnu (ods. 1), ktorou sa môže žalobca domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie a žalobu určovaciu (ods. 2), ktorou sa žalobca môže domáhať aj určenia nezákonnosti už skončeného iného zásahu orgánu verejnej správy, ak počas jeho trvania nebolo možné podať žalobu podľa odseku 1 a rozhodnutie správneho súdu je dôležité na náhradu škody alebo inú ochranu práv žalobcu.

61. V danom prípade sa jedná o žalobu určovaciu. Správny súd mal preukázať, že namietaný iný zásah bol skončený, pričom vzhľadom na charakter namietaného iného zásahu a dĺžku jeho trvania objektívne nebolo možné počas jeho trvania podať tzv. negatívnu žalobu, tak ako to uviedol aj žalobca v ním podanej žalobe, čím osvedčil prvú podmienku podľa § 252 ods. 2 SSP. Správny súd poukazuje aj na to, že hoci na základe predmetného zásahu môže nasledovať resp. aj nasleduje ďalšie administratívne či trestné konanie, samo o sebe to nevylučuje možnosť preskúmania podanej žaloby. Aj podľa odbornej literatúry, následné rozhodovanie v administratívnom konaní by nemalo byť samo o sebe dôvodom pre nepripustenie určovacej zásahovej žaloby proti inému zásahu z dôvodu odkázania na možnosť domáhať sa ochrany subjektívnych práv v administratívnom konaní. Práve naopak, úspech určujúcej zásahovej žaloby by bolo potrebné považovať za predpoklad úspechu v rámci administratívneho konania. Iný zásah orgánu verejnej správy totiž nemá povahu skôr vydaného rozhodnutia alebo opatrenia podľa § 27 ods. 1 SSP, ktorého zákonnosť by mohla byť preskúmaná v konaní o správnej žalobe v nadväznosti na žalované rozhodnutie vo veci samej (Baricová, J., Fečík, M., Števček M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2018, str. 1228). Pokiaľ ide o druhú podmienku a to, že rozhodnutie správneho súdu o žalobe je dôležité na náhradu škody alebo inú ochranu práv žalobcu, žalobca uviedol, že postupom policajnej hliadky bolo zasiahnuté predovšetkým do základného práva žalobcu na slobodu pohybu, nakoľko žalobca bol povinný strpieť zásah policajnej hliadky a v prípade nezákonnosti tohto zásahu by sa mohol domáhať nemajetkovej ujmy pre nesprávny úradný postup. Keďže pre možnosť domáhať sa náhrady škody (nielen v podobe skutočnej škody a ušlého zisku, ale aj nemajetkovej ujmy) podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov je potrebné rozhodnutie o nezákonnosti postupu orgánu verejnej moci, možno považovať aj druhú podmienku v zmysle § 252 ods. 2 SSP za splnenú. Žaloba bola podaná v dvojmesačnej lehote od vykonania iného zásahu, teda bola podaná včas. Správny súd preto pristúpil k meritórному prejednaní a posúdeniu veci.

62. Správny súd konštatuje, že hoci v konaní o zásahovej žalobe je na rozhodnutie správneho súdu rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia, zákonnosť zásahu posudzuje podľa právneho stavu v čase, keď k zásahu došlo, resp. keď zásah trval. Z obsahu dokazovania vykonaného na pojednávaní vyplynulo predovšetkým to, že dňa 26.02.2024 žalobca viedol motorové vozidlo, vlastnícky patriace jeho matke, zn. F. G. s evidenčným číslom E. v katastrálnom území C. D., pričom bol zastavený policajnou hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Podbrezová v zložení npráp. H. I. a ppráp. A. J. E.. Pri výkone cestnej kontroly bol žalobca, po vykonaní dychovej skúšky s negatívnym výsledkom, vyzvaný na podrobenie sa toxikologickému vyšetreniu, nakoľko javil známky požitia návykovej látky a to motorický nepokoj a nesúvislú reč, s čím žalobca súhlasil a toxikologickému vyšetreniu sa podrobil. Toto bolo vykonané v Nemocnici s poliklinikou Brezno a vyšetrením vzorky moču a následne aj vzorky krvi bola u žalobcu potvrdená prítomnosť látok amfetamín U-AMP a metamfetamín – U-MAMP. O výsledku objasňovania priestupku bola spísaná správa č. ORPZ-BR-OPP5-42/2024-P zo dňa 26.02.2024, v ktorej bol opísaný priebeh konania, miesto a všetky rozhodujúce okolnosti, žalobca do tejto správy po poučení uviedol vyjadrenie: „Mal som ešte počkať so šoférom. Mrzí ma to.“ a správu vlastnoručne podpísal. Následne mu bol príslušníkmi PZ zadržaný vodičský preukaz č. H., o čom bolo dňa 07.03.2024 vydané aj formalizované rozhodnutie č. p. ORPZ-BR-ODI2-35/2024-VP, právoplatné dňa 26.03.2024. O priebehu cestnej kontroly boli príslušníkmi PZ spísané aj úradné záznamy, z ktorých vyplynulo, že policajti zastavovali vozidlo vedené žalobcom zapnutým svetelným výstražným signálom a rozsvietením nápisu „Stop“ zo služobného cestného vozidla nachádzajúceho sa pred zastavovaným vozidlom a rovnako spôsob zastavenia vozidla popísali aj pri svojich výpovediach ako svedkovia v trestnom konaní vedenom proti žalobcovi, o ktorých to výpovediach žalobca na pojednávaní predložil ako dôkazy zápisnice o výsluchoch policajtov. Z evidencie priestupkov žalobcu vyplynulo, že mu bolo v minulosti uložených päť blokových pokút za porušenie pravidiel cestnej premávky, jedno zadržanie vodičského preukazu dňa 11.06.2022 z dôvodu vedenia motorového vozidla po požití inej návykovej látky a jeden zákaz činnosti viesť motorové vozidlo od 11.06.2022, ukončený 03.03.2023 s upustením zvyšku trestu.

63. Správny súd poukazuje na to, že v súlade s ust. § 134 SSP je v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. V tu prejednávanvej veci možno z podanej žaloby vyvodit' tri žalobné body. Po prvé, žalobca namietal spôsob zastavenia vozidla v rozpore s § 23 ods. 2 vyhlášky č. 30/2020 Z. z., po druhé namietal miesto zastavenia vozidla, že išlo o parcelu č. 528 - odbočku z pozemnej komunikácie smerom k bytovému domu, v ktorom žalobca býva, pričom predmetnú parcelu je potrebné považovať za súčasť obydlija vlastníkov bytov bytového domu č. 307 a teda že išlo o súkromný pozemok a po tretie, že zastaveniu vozidla vedeného žalobcom nepredchádzalo zo strany príslušníkov Policajného zboru dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu alebo priestupku žalobcom a teda, že nebol zákonný dôvod na zastavenie vozidla.

64. K prvej zo žalobných námietok správny súd uvádza, že podľa § 23 ods. 1 vyhlášky č. 30/2020 Z. z. pokyn na zastavenie vozidla sa musí dávať včas, zreteľne a s ohľadom na okolnosti cestnej premávky, aby vodič mohol bezpečne zastaviť vozidlo a aby sa neohrozila bezpečnosť cestnej premávky. Bližšie podrobnosti o spôsobe zastavenia vozidla poskytuje § 23 ods. 2 predmetnej vyhlášky, podľa ktorého policajt dáva pokyn na zastavenie vozidla zdvihnutím ruky s otvorenou dlaňou smerujúcou k zastavovanému vozidlu, zdvihnutým policajným zastavovacím terčom alebo svetidlom vyžarujúcim svetlo červenej farby, ktorým pohybuje v hornom polkruhu. Z idúceho vozidla označeného príslušnosťou k policajnému zboru a vozidla neoznačeného príslušnosťou k Policajnému zboru môže dávať policajt pokyn na zastavenie vozidla kývaním ruky zvisle hore a dolu, vysunutým policajným zastavovacím terčom alebo rozsvietením nápisu „STOP“. Z idúceho vozidla možno pokyn na zastavenie vozidla zdôrazniť zvláštnym výstražným svetlom, prípadne aj typickým zvukovým znamením podľa § 6a písm. j) zákona. Pokyn na zastavenie vozidla možno dávať z vozidla idúceho pred zastavovaným vozidlom, ako aj z vozidla idúceho za zastavovaným vozidlom. Pri zastavovaní vozidla idúceho pred vozidlom, z ktorého policajt dáva pokyn na zastavenie vozidla, sa zvláštne výstražné svetlo a typické zvukové znamenie použije vždy. Pokyn na zastavenie vozidla dávaný z idúceho vozidla môže byť doplnený rozsvietením nápisu, ktorým sa usmerňuje vozidlo na miesto zastavenia.

65. Z vyhlášky vyplýva, viacero možných spôsobov zastavenia vozidla s ohľadom na to, či policajt zastavuje vozidlo zo služobného vozidla alebo nie, pričom zákonodarca ponecháva na policajtovi s prihliadnutím na okolnosti prípadu vybrať najvhodnejší spôsob na zastavenie vozidla za dodržania podmienok uvedených v § 23 ods. 1 vyhlášky č. 30/2020 Z. z.. V prejednávanom prípade podľa zhodného vyjadrenia oboch konajúcich policajtov v úradných záznamoch zo dňa 26.02.2024, ako aj v zápisniciach

o ich výsluchoch, ktoré predložil na pojednávaní žalobca, žalobcu zastavovali zo služobného cestného vozidla, nachádzajúc sa pred zastavovaným vozidlom vedeným žalobcom, a to zapnutým výstražným svetelným signálom a rozsvietením nápisu „Stop“, teda spôsobom súladným s § 23 ods. 2 vyhlášky č. 30/2020 Z. z.. Žalobca do Správy o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy zo dňa 26.02.2024 č. ORPZ-BR-OPP5-42/2024-P po poučení o podaní pravdivého a úplného vysvetlenia alebo údajov, podal nasledovné vysvetlenie: „Mal som ešte počkať do šoférováním. Mrzí ma to.“. Žalobca teda nijako nenamietal v predmetnej správe postup konajúcich policajtov, ani skutočnosť, akým spôsobom bol zastavovaný. Vyjadril ľútosť nad svojím konaním a poučenie aj samotné podané vysvetlenie potvrdil svojím vlastnoručným podpisom. Až v podanej žalobe žalobca namietal postup policajnej hliadky pri zastavovaní vozidla, pričom možno konštatovať, že v niektorých tvrdeniach si samotný žalobca odporoval, keď napríklad v správnej žalobe uvádzal, že „počas jazdy po miestnej komunikácii v obci Dolná Lehota videl žalobca v diaľke pred sebou policajné vozidlo, pričom videl, že odbočilo na príľahlý pozemok a zastavilo pred garážami“, no na pojednávaní na otázku správneho súdu, či videl policajné motorové vozidlo už aj na miestnej komunikácii pred odbočkou k bytovému domu, žalobca odpovedal „Nie, ja som zbadal policajta, až keď kráčal oproti mne.“ Obdobne na otázku poverenej zástupkyne žalovaného na pojednávaní, či v čase zastavovania išiel žalobca po miestnej komunikácii smerom k bytovému domu, žalobca odpovedal „Áno, išiel som.“, no v inej časti svojej argumentácie popieral, že by vôbec bol zastavovaný na miestnej komunikácii. Svoje tvrdenia o tom, že spôsob zastavovania vozidla vedeného žalobcom nebol vykonaný v súlade s právnymi predpismi, resp. tvrdenia žalobcu o tom, že mu vôbec nebol zo strany policajtov daný pokyn na zastavenie vozidla, žalobca ničím nepreukázal, nepredložil žiadny dôkaz na ich potvrdenie. Námietku žalobcu o tom, že spôsob zastavovania vozidla nezodpovedal vyhláške č. 30/2020 Z. z. tak správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

66. Pokiaľ žalobca navrhoval vypočuť svojho otca na účely potvrdenia pravdivosti žalobcovho tvrdenia ohľadom toho, či policajti dávali žalobcovi pokyn na zastavenie vozidla tak ako to uviedli, správny súd poukazuje na to, že otec žalobcu sa v zastavovanom motorovom vozidle v čase vykonávania napadnutého iného zásahu nenachádzal. V žalobe žalobca uvádzal, že jeho otec bol doma, pričom z balkóna mal vidieť prichádzať auto žalobcu a následne zísť dole a byť od určitého bližšie nešpecifikovaného momentu svedkom postupu policajnej hliadky. Na pojednávaní žalobca pri svojom výsluchu na otázku, kedy prišiel jeho otec k motorovému vozidlu upresnil: „Vtedy, keď odo mňa policajt vypýtal doklady.“ Vzhľadom na toto vyjadrenie samotného žalobcu je bez akýchkoľvek pochybností, že otec žalobcu sa v čase zastavovania vozidla vedeného žalobcom príslušníkmi policajnej hliadky nenachádzal ani v zastavovanom motorovom vozidle, ani v blízkosti vozidla resp. na mieste jeho zastavenia. Výpoveď otca žalobcu by tak objektívne nebola spôsobilá ani potvrdiť ani vyvrátiť tvrdenie žalobcu o tom, akým spôsobom bolo motorové vozidlo zastavené. Napokon, nakoľko žalobca ním vedené motorové vozidlo bezpečne zastavil, je zrejmé, že pokyn policajtov na zastavenie vozidla náležite pochopil.

67. Pokiaľ žalobca v konaní namietal, že skutočnosti uvádzané príslušníkmi policajnej hliadky vykonávajúcej napadnutý iný zásah v správe o výsledku objasňovania priestupku by mali byť len ich nepodloženými tvrdeniami, s touto argumentáciou sa správny súd nestotožnil už len preto, že žalobca sám po riadnom poučení zo strany policajtov túto správu potvrdil vlastnoručným podpisom, v texte správy neuviedol žiadnu námietku voči skutočnostiam v nej uvedeným, ani voči postupu policajtov, práve naopak, svoje konanie – to, že mal so šoférováním počkať, potvrdil a oľutoval.

68. K druhej zo žalobných námietok ohľadom miesta zastavenia vozidla, ktorú správny súd tiež vyhodnotil ako neopodstatnenú, správny súd uvádza, že zo správy o výsledku objasňovania priestupku vyplýva miesto spáchania skutku a teda aj miesto zastavenia vozidla vedeného žalobcom, pričom sa jednalo o miestnu komunikáciu v obci Dolná Lehota – odbočka k bytovke 307. Skutočnosť, že vozidlo žalobcu bolo zastavované na miestnej komunikácii v M. C. D. potvrdil svojím vlastnoručným podpisom aj samotný žalobca v predmetnej správe a to aj po poučení o podaní pravdivého a úplného vysvetlenia alebo údajov. Z úradných záznamov spísaných príslušníkmi Policajného zboru vykonávajúcimi napadnutý iný zásah tiež vyplynulo miesto zastavenia vozidla, t. j. že vozidlo vedené žalobcom bolo zastavované na miestnej komunikácii, kde nie je miesto žiadnym spôsobom vyznačené ani oddelené ako súkromný pozemok. Medzi vyššie uvedenými dôkazmi nie je žiadny rozpor. Pokiaľ žalobca namietal, že pri zastavení vozidla zišiel na odbočku k bytovému domu, správny súd dodáva, že príslušníci policajnej hliadky sú povinní pri zastavovaní vozidla zastaviť ho tak, aby neohrozovalo

bezpečnosť ostatných možných okoloidúcich vozidiel, preto nie je v rozpore so zákonom, ak vozidlo žalobcu zastavili na okraji miestnej komunikácie, t. j. na odbočke k bytovému domu. Tvrdenie žalobcu o tom, že toto miesto - parcela č. XXX by mala predstavovať súkromný pozemok nemôže obstať, pretože samotný žalobca v podanej žalobe konštatoval, že ide o pozemok susediaci s parcelou, na ktorej sa nachádza bytový dom súp. č. XXX, ako aj to, že parcela č. XXX nie je evidovaná na žiadnom liste vlastníctva. Teda neexistuje žiadny relevantný právny dokument, resp. žiadny taký žalobca nepredložil, ktorý by podporoval tvrdenie žalobcu o tom, že by sa malo jednať o súkromný pozemok. Pokiaľ určitá parcela nie je evidovaná na žiadnom liste vlastníctva a nie je teda evidovaný u nej žiadny konkrétny vlastník, nejedná sa o súkromný pozemok a nie je možné požadovať od príslušníkov Policajného zboru žiadať si súhlas od vlastníkov susedného pozemku parc. č. 527. Nič na tom nemení ani skutočnosť, ak vlastníci bytového domu užívajú parcelu č. XXX, pretože jej užívanie im automaticky nezakladá vlastnícke právo k uvedenej parcele a nie je ani úlohou ani oprávnením správneho súdu v konaní o žalobe proti inému zásahu rozhodovať o tom, či určitá parcela je alebo nie je vlastníkami bytového domu užívaná v súlade so zákonom. Pokiaľ žalobca namietal, že parcela č. XXX by mala byť súčasťou obydla vlastníkov bytov bytového domu č. 307 v zmysle § 122 ods. 5 Trestného zákona, správny súd poukazuje na to, že tu nejde o trestné konanie, ale o konanie správne súdne, preto sa nemožno odvolávať na ustanovenia Trestného zákona. Prípadné posúdenie uvedenej otázky na účely trestného konania patrí do právomoci trestného súdu.

69. K tretej žalobnej námietke o absencii dôvodného podozrenia z páchania trestného činu alebo priestupku pred zastavením vozidla, správny súd uvádza, že ani túto námietku žalobcu nevyhodnotil ako dôvodnú.

70. Podľa § 69 ods. 1 zákona o cestnej premávke je policajt oprávnený zakázať vodičovi jazdu na nevyhnutne potrebný čas alebo mu prikázať smer jazdy, ak to vyžaduje bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, zakázať vodičovi jazdu po diaľnici a vyzvať ho, aby opustil diaľnicu na najbližšom výjazde alebo vozidlo odstaviť na parkovisku, ak vozidlo nedosahuje rýchlosť podľa zákona, o zákaze vydá policajt potvrdenie, požadovať od vodiča predloženie dokladov ustanovených na vedenie a premávku vozidla a na dopravu osôb a nákladu, ak nebudú predložené, požadovať od vodiča oznámenie údajov o vozidle a jeho držiteľovi podľa zákona, vyzvať vodiča, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou, alebo liekmi, ktoré môžu znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo, kontrolovať technickú spôsobilosť vozidla a úplnosť jeho výstroja a výbavy alebo vyzvať vodiča, aby sa podrobil takejto kontrole, ako aj porovnať údaje uvádzané v osvedčení o evidencii časti I alebo časti II, evidenčnom doklade vydanom v cudzine alebo technickom osvedčení vozidla s údajmi na vozidle, merať hmotnosti a rozmery vozidla, kontrolovať dodržiavanie povinností účastníka cestnej premávky alebo iných osôb podľa tohto zákona, použiť technické prostriedky na zabránenie odjazdu vozidla do času preukázateľného uhradenia pokuty podľa zákona alebo peňažnej záruky podľa zákona.

71. Tieto všeobecné oprávnenia policajta pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky sa týkajú prioritne činností policajta po zastavení vozidla, pričom oprávnenie na zastavenie vozidla je upravené v § 23 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, podľa ktorého pri plnení úloh vyplývajúcich z tohto zákona je policajt oprávnený dávať pokyny na zastavenie dopravného prostriedku, zakázať jazdu, plavbu alebo let na nevyhnutne potrebný čas alebo prikázať smer dopravného prostriedku. Uvedené ustanovenia spolu súvisia, nakoľko iba po zastavení vozidla je možné zo strany policajta kontrolovať dodržiavanie tých povinností stanovených zákonom o cestnej premávke, ktoré nie sú z jazdy vozidla viditeľné, ako napríklad kontrolovať technickú spôsobilosť vozidla, merať jeho rozmery či hmotnosť, požadovať od vodiča predloženie dokladov na vedenie a premávku vozidla, vyzvať ho na podrobenie sa skúške, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou a podobne.

72. Pokiaľ § 23 ods. 1 zákona o Policajnom zbore používa termín „pri plnení úloh vyplývajúcich z tohto zákona“, má sa tým na mysli okrem iného aj plnenie úloh podľa § 2 ods. 1 zákona o Policajnom zbore. Podľa § 2 ods. 1 písm. j), k) uvedeného zákona Policajný zbor plní tieto úlohy: dohliada na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a spolupôsobí pri jej riadení, odhaľuje priestupky a zisťuje ich páchatel'ov, a ak tak ustanovuje osobitný zákon, priestupky aj objasňuje a prejednáva. Okrem toho podľa § 2 ods. 2 a 3 zákona o Policajnom zbore Policajný zbor plní aj úlohy štátnej správy a iné úlohy, ak tak ustanovujú právne predpisy a úlohy na úseku prevencie v rozsahu pôsobnosti ustanovenej zákonom.

73. Z citovaných zákonných ustanovení je tak zřejmé, že medzi základné úlohy, ktoré Policajný zbor plní, patrí aj dohľadanie nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, či odhaľovanie priestupkov a ich páchatelov (§ 2 ods. 1 písm. j), k) zákona o Policajnom zbore), okrem toho Policajný zbor plní aj iné úlohy podľa osobitných predpisov (§ 2 ods. 2 zákona o Policajnom zbore) a úlohy na úseku prevencie (§ 2 ods. 3 zákona o Policajnom zbore), pričom na plnenie týchto úloh je oprávnený dávať pokyny na zastavenie dopravného prostriedku, zakázať jazdu, plavbu alebo let na nevyhnutne potrebný čas alebo prikázať smer dopravného prostriedku (§ 23 ods. 1 zákona o Policajnom zbore) a následne po zastavení vozidla vykonávať ďalšie konkrétne oprávnenia priznané v § 69 zákona o cestnej premávke.

74. Zo zákonného ustanovenia § 23 ods. 1 zákona o Policajnom zbore pritom nevyplýva podmienenosť využitia tohto oprávnenia podozrením zo spáchania trestnej činnosti alebo priestupku, ako je tomu napríklad v ustanovení § 23 ods. 2 uvedeného zákona. Podľa § 23 ods. 2 zákona o Policajnom zbore policajt je oprávnený vykonať prehliadku dopravného prostriedku, vecí, batožiny a nákladu, ktoré sa v ňom prepravujú, alebo elektronickú kontrolu vozidla prepojením kontrolovaného vozidla so zariadením určeným na kontrolu identifikačných údajov vozidla, a) ak je podozrenie, že používaním dopravného prostriedku, na dopravnom prostriedku alebo v súvislosti s dopravným prostriedkom bol spáchaný trestný čin, b) pri pátraní po hľadanej alebo nezvestnej osobe, zbraniach, strelive, výbušnínach, omamných látkach, psychotropných látkach, jedoch, prekurzoroch, jadrových alebo iných rádioaktívnych materiáloch, vysokorizikových chemických látkach a vysoko rizikových biologických agensoch a toxínoch a veciach pochádzajúcich z trestnej činnosti alebo súvisiacich s trestnou činnosťou, alebo c) pri odhaľovaní neoprávneného prechodu štátnej hranice alebo neoprávneného pobytu. Na tomto mieste správny súd poukazuje aj na pomenovanie a štruktúru ustanovenia § 23 zákona o Policajnom zbore, ktoré má názov „Oprávnenie na zastavovanie a prehliadku dopravného prostriedku“, pričom prvý odsek upravuje oprávnenie na zastavenie vozidla, v ktorom sa neuvádza podmienenosť konkrétnym dôvodom ako napríklad podozrenie z páchania trestného činu a odsek 2 upravuje oprávnenie na prehliadku vozidla, v ktorom sa už takýto dôvod uvádza, nakoľko ide o výraznejší zásah do práv osoby.

75. Je nepochybné a nebolo to v priebehu konania sporné, že v prípade žalobou napadnutého iného zásahu nedošlo ani k prehliadke dopravného prostriedku, ani vecí, batožiny a nákladu, ktoré sa v ňom prepravovali, ani k elektronickej kontrole vozidla prepojením kontrolovaného vozidla so zariadením určeným na kontrolu identifikačných údajov vozidla, ani k prehliadke osoby žalobcu či inej fyzickej osoby.

76. Správny súd sa preto stotožňuje s tvrdením žalovaného, že kontrola dodržiavania povinností účastníka cestnej premávky alebo iných osôb podľa zákona o cestnej premávke ako súčasť dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky je legitímnym a zákonným dôvodom na zastavenie vozidla bez ohľadu na to, či existuje alebo neexistuje dôvodné podozrenie zo spáchania priestupku alebo trestného činu vodičom alebo inou osobou (iným účastníkom cestnej premávky).

77. V tomto smere správny súd poukazuje aj na ustanovenie § 9 zákona o Policajnom zbore, na ktoré poukazoval aj žalobca, podľa ktorého v prípade, že je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania, policajt nielenže je oprávnený, ale je povinný v medziach zákona o Policajnom zbore vykonať služobný zákrok a v prípade, že je bezprostredne ohrozený život, zdravie alebo majetok je tak policajt povinný urobiť aj v prípade, že je v danom čase mimo služby. Pri podozrení z páchania trestnej činnosti alebo priestupku je teda policajt povinný podľa okolností prípadu okrem iného zastaviť vozidlo (t. j. využiť svoje oprávnenie s výnimkami ustanovenými v § 10 a 11 zákona o Policajnom zbore), pričom využitie oprávnenia na zastavenie vozidla bez podozrenia zo spáchania trestného činu alebo priestupku je ponechané na vyhodnotení tohto policajta, samozrejme pri dodržaní jednotlivých zákonných ustanovení a len v prípadoch predpokladaných zákonom. Medzi takéto prípady patril aj prípad žalobcu. Ako už bolo vyššie uvedené, policajti boli na zastavenie vozidla oprávnení na účely plnenia svojich úloh, predovšetkým úlohy vykonávania dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky a vykonali len také úkony, na ktoré ich oprávňoval zákon o cestnej premávke.

78. V súvislosti so žalobcom namietanou neprimeranosťou zásahu, správny súd okrem už vyššie uvedeného, poukazuje aj na povinnosti policajta podľa § 8 zákona o Policajnom zbore. Podľa § 8 ods. 3 zákona o Policajnom zbore, služobnou činnosťou sa podľa odseku 1 rozumie činnosť policajta spojená s plnením úloh podľa tohto zákona alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov. Podľa § 8 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, pri vykonávaní služobnej činnosti je policajt povinný dbať na česť, vážnosť a dôstojnosť osoby i svoju vlastnú a nepripustiť, aby v súvislosti s touto jeho

činnosťou vznikla osobe bezdôvodná ujma a aby prípadný zásah do jej práv a slobôd prekročil mieru nevyhnutnú na dosiahnutie účelu sledovaného jeho služobnou činnosťou. Pri vykonávaní služobnej činnosti je policajt povinný dodržiavať etický kódex policajta, ktorý vydá minister. Podľa § 8 ods. 2 zákona o Policajnom zbore, policajt je pri vykonávaní služobnej činnosti spojenej so zásahom do práv alebo slobôd osoby povinný túto osobu hneď, ako je to možné, poučiť o jej právach, ktoré sú ustanovené v tomto zákone alebo v inom všeobecne záväznom právnom predpise. V danom prípade žalobcovi nevznikla bezdôvodná ujma, to, že mu v konečnom dôsledku bol zadržaný vodičský preukaz, bolo dôsledkom toho, že žalobca mal pozitívny výsledok toxikologického vyšetrenia, ktorým bola zistená v jeho tele prítomnosť amfetamínov a metamfetamínov. Takisto nemožno v danom prípade hovoriť ani o neprimeranosti zásahu policajnej hliadky, pretože policajti vykonávajúci kontrolu, konali v rámci svojej zákonom povolenej činnosti, vykonali len tie úkony, na ktoré ich zákon výslovne oprávňuje, nedošlo k osobnej prehliadke osoby žalobcu, ani motorového vozidla, či vecí v ňom sa nachádzajúcich, neboli použité neprimerané prostriedky (napr. donucovacie prostriedky a pod.), v konaní nebolo ani tvrdené porušenie etického kódexu policajta, žalobca bol riadne a bezodkladne poučený o jeho právach, čo potvrdil aj svojím vlastnoručným podpisom.

79. Nad rámec vyššie uvedeného, správny súd poukazuje aj na skutočnosť, že z úradných záznamov spísaných príslušníkmi PZ vykonávajúcimi napadnutý zásah, aj zo správy o výsledku objasňovania priestupku podpísanej vlastnoručným podpisom žalobcu, vyplynulo, že policajti konali na základe podozrenia, teda mali podozrenie na základe svojich poznatkov z dôverníckej siete a od miestnych informátorov, že žalobca aj potom ako mu bol v minulosti zadržaný vodičský preukaz pre vedenie motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky, naďalej tieto látky užíva a motorové vozidlo vedie aj pod ich vplyvom. Teda vozidlo zastavovali na základe podozrenia zo spáchania priestupku alebo trestného činu, ktoré sa napokon vykonaným toxikologickým vyšetrením aj potvrdilo.

80. K rozhodnutiam Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukazoval žalobca v ním podanej žalobe – sp. zn. 5 To 21/2010 a sp. zn. 5 Tdo 47/2010, správny súd konštatuje, že uvedené rozhodnutia boli vydané v trestnom konaní a je potrebné si uvedomiť, že trestné konanie a správne súdne konanie sú dva osobitné typy konaní, spravované osobitnými procesnými predpismi, ktoré nemožno automaticky zamieňať. Predovšetkým ale správny súd poukazuje na to, že uvedené rozhodnutia sa týkali skutkovo odlišných situácií, pri ktorých došlo zo strany príslušníkov PZ nielen k zastaveniu vozidla, ale aj k prehliadke motorového vozidla prípadne k osobnej prehliadke osôb nachádzajúcich sa vo vozidle, preto boli trestnými súdmi takéto zákroky vyhodnotené s ohľadom na tam existujúce okolnosti prípadov ako neodôvodnené. Avšak v tu prejednávanej veci nedošlo k prehliadke motorového vozidla, ani osoby žalobcu a zásah príslušníkov policajnej hliadky nepresiahol mieru nevyhnutnú na dosiahnutie jeho účelu – v tomto prípade kontroly dodržiavania povinností ustanovených zákonom o cestnej premávke. Žalobcom uvádzaná judikatúra tak nie je aplikovateľná na prípad žalobcu, ani skutkovo obdobná prípadu žalobcu. Na prehliadku motorového vozidla či vecí alebo osôb v ňom sa nachádzajúcich sa už vzťahuje iné zákonné ustanovenie a to § 23 ods. 2 zákona o Policajnom zbore, ktoré vykonanie takýchto úkonov výslovne podmieňuje predchádzajúcim podozrením zo spáchania trestnej činnosti alebo priestupku alebo iným zákonným dôvodom, prípadne si v niektorých situáciách môže vyžadovať aj predchádzajúci príkaz vydaný v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku, avšak uvedené nebolo prípadom žalobcu.

81. K námietke žalobcu o tom, že samotný úradný záznam nestačí na preukázanie konkrétnych skutočností, ak nie sú podložené ďalšími dôkazmi a to s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/69/2016, správny súd uvádza, že žalobca vytrhávajúc z kontextu interpretuje právny názor vyslovený v uvedenom rozsudku najvyšším súdom. V tam prejednávanej veci najvyšší súd riešil situáciu, kedy správny orgán pri ustáľovaní skutkového stavu počas administratívneho konania vychádzal iba z úradného záznamu a ďalšie z obsahu administratívneho spisu plynúce skutočnosti nevyhodnotil vo vzájomnej súvislosti. Hoci teda správny orgán v najvyššom súdom prejednávanej veci disponoval rovnocennými dôkazmi s protichodným obsahom, priklonil sa automaticky len k jednej skupine dôkazov a druhú skupinu dôkazov (napr. zápisnicu o podaní vysvetlenia s protichodným vyjadrením) nevyhodnotil. Na základe uvedeného najvyšší súd skonštatoval, že „Správny orgán sa bez bližšieho zdôvodnenia v plnom rozsahu stotožnil iba so skutočnosťami uvádzanými v Úradnom zázname z 26. októbra 2014, avšak bez toho, aby tieto skutočnosti v ňom uvedené posúdil aj v súvislosti s ďalšími v konaní vykonanými dôkazmi.“ a takýto postup označil za nesprávny. Avšak v tu prejednávanej veci úradné záznamy spísané členmi policajnej hliadky vykonávajúcej napadnutý iný zásah korešpondovali

aj s ostatnými dôkazmi a listinami v administratívnom spise, neboli so žiadnym v rozpore a dokonca skutočnosti uvádzané policajtmi v úradných záznamoch v rozsahu, v akom boli spísané aj v správe o výsledku objasňovania priestupku, žalobca vlastnoručným podpisom bez výhrad potvrdil, preto na toto konanie nemožno vzhľadom na odlišný skutkový aj právny stav aplikovať žalobcom uvádzané rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/69/2016.

82. K rozsudku Krajského súdu Košice sp. zn. 3Sa/5/2020 správny súd uvádza, že nejde o žiadnu ustálenú rozhodovaciu činnosť správnych súdov, ani o rozhodnutie súdu vyššej inštancie, predmetným rozhodnutím správneho súdu nie je tu konajúci správny súd viazaný a navyše v konaní sp. zn. 3Sa/5/2020 správny súd námietku žalobcu ohľadom použitia úradného záznamu vyhodnotil ako nedôvodnú a to najmä z dôvodu, že úradný záznam nebol jediným podkladom pre vydanie tam žalobou napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy. Ani v tu posudzovanej veci úradné záznamy nie sú a neboli jediným dôkazom pre zistenie skutkového stavu veci.

83. Nemožnosť použiť úradný záznam ako dôkaz platí len v trestnom konaní, v správnom súdnom konaní však takéto úradné záznamy možno použiť a to aj bez výsluchu konkrétnej osoby, ktorá úradný záznam spísala, najmä pokiaľ nie sú jediným dôkazným prostriedkom, čo v predmetnej veci neboli. Napokon žalobca sám na pojednávaní už na svojom pôvodnom návrhu na výsluch príslušníkov Policajného zboru vykonávajúcich žalobou napadnutý zásah nezotrval a tento návrh už neuvádzal. Úradné záznamy spísané týmito príslušníkmi PZ obsahovali podrobný opis priebehu zásahu, spôsobu zastavenia vozidla, miesta jeho zastavenia a ďalšieho postupu policajtov. Uvedené úradné záznamy korešpondujú aj s ostatnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a vykonanými na pojednávaní vo veci samej, medzi úradnými záznamami a ostatnými dôkazmi či listinami neexistoval žiadny rozpor čo do spôsobu zastavenia vozidla vedeného žalobcom, či miesta jeho zastavenia a skutočnosti v nich uvedené boli potvrdené aj v Správe o výsledku objasňovania priestupku, ktorú vlastnoručným podpisom potvrdil aj žalobca, pričom vlastnoručným podpisom žalobca potvrdil aj to, že bol riadne a zákonne poučený o jeho právach, žalobca svoj skutok ľutoval a žiadne výhrady počas trvania zásahu nevzniesol. Možno teda uzavrieť, že v správnom súdnom konaní sú úradné záznamy ako dôkazné prostriedky prípustné, žiadna právna norma ich použitie nevyklučuje a správny súd opakovane zdôrazňuje, že tieto neboli jediným podkladom pre rozhodnutie súdu či ustálenie skutkového stavu veci.

84. Z vyššie uvedených dôvodov správny súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 261 SSP uznesením zamietol.

85. K návrhu na vypočutie otca žalobcu p. A. B. ako svedka, správny súd uvádza, že tento dôkaz nebolo potrebné ani dôvodné vykonať. Správny súd v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, t. j. žalobnými bodmi, ktoré je možné meniť alebo dopĺňať len v lehote na podanie žaloby a tieto boli tri: 1/ či policajti zastavili vozidlo zákonom predpísaným spôsobom, 2/ či bolo vozidlo zastavené na súkromnom pozemku, resp. či tým ne/došlo k porušeniu ochrany obydlia a 3/ či bolo na zastavenie vozidla potrebné predchádzajúce spáchanie trestného činu alebo priestupku alebo podozrenie z ich páchania. Pokiaľ ide o prvý žalobný bod, je nepochybné z obsahu spisu ako aj z výpovede a vyjadrení samotného žalobcu, že jeho otec sa nenachádzal v zastavovanom motorovom vozidle ako spolujazdec, podľa žalobcu mal vidieť z balkóna, že sa niečo deje, zísť dolu a od okamihu, kedy si policajť od žalobcu vypýtal doklady, byť svedkom postupu policajnej hliadky. Ako už bolo aj vyššie správnym súdom uvádzané, pokiaľ sa otec žalobcu v čase zastavovania motorového vozidla vedeného žalobcom nenachádzal ani vo vozidle, ani v jeho priamej blízkosti, nemôže jeho svedecká výpoveď potvrdiť ani vyvrátiť tvrdenia o spôsobe zastavovania vozidla. Ostatné žalobné body boli právnymi otázkami, resp. s právnym posúdením veci súviseli. Svedok môže vypovedať len o skutkových okolnostiach, ktoré vnímal svojimi zmyslami, nemožno ho dopytovať na otázky právneho charakteru. Preto správny súd nepovažoval výsluch otca žalobcu za potrebný a tento návrh na vykonanie dokazovania zamietol.

86. Ostatné žalobcom navrhované dôkazy, tak ako ich v konečnom rozsahu ustálil na pojednávaní, vykonané boli. Žalovaný nenavrhol vykonať žiadne dôkazy.

87. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 a nasl. SSP tak, že účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov konania. Podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario) právo na náhradu trov konania v správnom súdnictve má len taký žalobca, ktorý bol v konaní celkom alebo sčasti úspešný.

Žalobca nebol v konaní úspešný, preto mu správny súd právo na náhradu trov konania nepriznal. Žalovanému, ktorý v konaní úspešný bol, správny súd nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože takýto postup sa podľa § 168 SSP uplatní len vtedy, ak to možno spravodlivo požadovať a správny súd takéto podmienky pre priznanie náhrady trov konania žalovanému nezistil.

Poučenie:

Doručené uznesenie je právoplatné (§ 151 ods. 1 SSP).

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contrario).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (§ 438 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.